

Motu proprio „Ad charisma tuendum“: otázky a odpovědi

Otázky a odpovědi připravené
Informační kanceláří Opus Dei
u příležitosti motu proprio „Ad
charisma tuendum“

22.07.2022

1. Jaký je účel tohoto motu proprio?

Motu proprio „Ad charisma tuendum“ („Na ochranu charismatu“) rozvíjí a konkretizuje změnu, kterou přinesla apoštolská

konstituce „Praedicate evangelium“, tím, že přenáší kompetence v oblasti osobních prelatur z biskupského dikasteria na dikasterium kléru. Jak název, tak úvod vyjadřují odhodlání Svatého otce, aby tato změna byla provedena s plným respektem k charismatu Opus Dei.

2. Co toto motu proprio znamená pro život věřících prelatury?

Motu proprio je výzvou k uvědomění si potenciálu charismatu Opus Dei v poslání církve. Jak říká Svatý otec, „podle daru Ducha, který obdržel svatý Josemaría Escrivá de Balaguer, prelatura Opus Dei pod vedením samotného preláta plní úkol šířit ve světě povolání ke svatosti prostřednictvím posvěcování práce a rodinných a společenských povinností“. Vzhledem k tomu, že tuto odpovědnost připomíná sám papež, budou věřící Opus Dei vedeni k tomu, aby se stále hlouběji zabývali

tímto charismatem a ve světle Ducha svatého rozlišovali, jak ho vtělit do nových situací našeho světa.

3. Proč se trvá na „charismatu“? Jsou charisma a hierarchie protikladné skutečnosti?

Hierarchické a charismatické dary, jak říká II. vatikánský koncil, používá Duch svatý k vedení církve („Lumen gentium“, č. 4). Toto motu proprio potvrzuje charisma Opus Dei, které přijal svatý Josemaría Escrivá, a jeho poslání při budování církve. Některé dary slouží jedněm, ale církev potřebuje všechny a v průběhu dějin moudře našla způsob, jak je vzájemně obohacovat a chránit. V motu proprio se připomíná, že řízení Opus Dei musí sloužit charismatu - jehož jsme správci, nikoli vlastníky -, aby mohlo růst a přinášet plody v důvěře, že je to Bůh, kdo působí ve všech lidech všechno.

4. Jak se v Opus Dei vzájemně doplňují charisma a hierarchie?

Charisma Opus Dei spočívá v duchovní pomoci všem lidem, mužům i ženám, jakéhokoli původu a povolání, aby se posvěcovali tam, kde se nacházejí, a aby jim pomáhali šířit všeobecné volání ke svatosti uprostřed světa, a to pouze na základě toho, že byli pokřtěni. Věřící prelatury tedy netvoří ani nejednají ve skupině kvůli tomu, že by patřili k Opus Dei.

Charisma Opus Dei potřebuje kněžskou službu: zde musí zasáhnout hierarchie. Z tohoto důvodu, jak nyní připomíná papež František, „můj předchůdce svatý Jan Pavel II. v apoštolské konstituci *Ut sit* z 28. listopadu 1982 ustanovil prelaturu Opus Dei a svěřil jí pastorační úkol zvláštním způsobem přispívat k evangelizačnímu poslání církve“. S postupným dozráváním a

osvojováním koncilního učení o hierarchických a charismatických darech bude stále jasnější, že v Opus Dei nejsou ve vzájemném protikladu, ale že se vzájemně doplňují.

5. Změnilo se něco v řízení prelatury?

Změna se týká vztahů prelatury se Svatým stolcem. Motu proprio přímo nezavádí změny v režimu prelatury ani ve vztazích orgánů prelatury s biskupy. Současně stanoví, že Opus Dei může navrhnout přizpůsobení Statutů konkrétním pokynům Motu proprio.

6. Co jsou to Statuta a proč jsou pro prelaturu tak důležité?

Kodex kanonického práva předpokládá, že Svatý stolec v okamžiku vzniku osobní prelatury vydá Statuta (stanovy), což jsou normy, které vymezují rozsah prelatury, konkrétní pastorační

poslání, které ospravedlňuje její existenci, a určují formu jejího řízení. Spolu s papežským dokumentem, který je zavádí, jsou tedy ústavními normami entity. V případě Statutů prelatury Opus Dei obsahují kromě definice poslání (podpora svatosti uprostřed světa) a prohlášení o jeho univerzálním charakteru také popis charismatu - „daru Ducha, který obdržel svatý Josemaría Escrivá de Balaguer“, o němž mluví papež František - a prostředků, jimiž mají věřící Opus Dei své poslání žít. Statuta popisují organizaci řízení prelatury. Kromě ustanovení o vikářích a radách, které přímo pomáhají prelátovi, Statuta upravují, že výkon vlády se má uskutečňovat podle dvou zásad, které si svatý Josemaría výslovně přál: kolegialita při rozhodování a důležitá účast laiků (mužů i žen).

7. Proč se uvádí, že prelát nebude biskupem?

Jedná se o iniciativu a rozhodnutí Svatého stolce v rámci restrukturalizace řízení kurie s cílem posílit - jak říká motu proprio - charismatický rozměr.

8. Čeho se týká titul mimořádného apoštolského protonotáře zmíněný v motu proprio?

Uděluje postavě preláta čestný titul a oslovení, které potvrzuje jeho sekulární stav, jenž je ústředním bodem charismatu Opus Dei, a které ho zvláštním způsobem spojuje se Svatým otcem jako součást takzvané „papežské rodiny“. Říká se „mimořádný“, aby se toto oslovení odlišilo od těch, kteří jsou u Svatého stolce notáři.

.....

proprio-ad-charisma-tuendum-otazky-
a-odpovedi/ (15.03.2026)